

КУЦЕНКО Григорій Петрович (05. 01. 1949, с.

Іванівка Ставищен. р-ну Київ. обл. — 16. 09. 2017, Київ) — учасник правозахисного руху. Закін. Владимир. військ.-політ. училище (РФ, 1971). Відтоді перебував на службі у Моск. військ. окрузі. Познайомився із рос. дисидентами, розповсюджував самвидав, на політ. заняттях обстоював свободи громадян, права нац. меншин і республік на незалежність. 6 серпня 1984 заарешт., 15 лютого 1985 засудж. до 4-х р. таборів суворого режиму. 1988 звільнений, працював санітаром у м. Загорськ (нині м. Сергіїв Посад Моск. обл.). Під час спроби держ. перевороту в серпні 1991 — начштабу пн. стіни будинку ВР РФ у Москві. Після проголошення незалежності повернувся в Україну. Від 1991 — чл., від 1994 — заступник голови Демократ. партії України; від 2006 — голова Київ. товариства політв'язнів та жертв репресій. Автор кн. спогадів «Дякую тюрмі» (1998), «Сходинки до свободи» (2007; обидві — Київ). Реабіліт. 1995.

[В. В. Овсієнко](#)

Бібліографічний опис:

Куценко Григорій Петрович / В. В. Овсієнко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52291>. — Останнє поновлення : 2017.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).